

OTO JA

OTO MY

STO ŚWIATÓW DZIECKA

PEDAGOGIKA ZABAWY

Dzieciństwo to czas, w którym zabawa odgrywa znaczącą rolę. Zabawa to stan umysłu, wyobrażanie sobie świata oraz siebie w nim. Organizacja Narodów Zjednoczonych ze względu na znaczenie zabawy w życiu dziecka, uznała ją za specyficzne prawo dzieci. Zabawa umożliwia wielostronny rozwój dziecka. Kształtuje podstawy umiejętności intelektualnych, społecznych, fizycznych i emocjonalnych, niezbędnych dla osiągnięcia sukcesu w szkole i w życiu. Zabawa jest wstępem do uczenia się. Procesy zabawy i nauki we wczesnym dzieciństwie stymulują się wzajemnie – istnieją wymiary uczenia się w zabawie i wymiary zabawy w nauce.

*Dziecko zdobywa **wiedzę o świecie** w **naturalny sposób**.*

*Dziecko uczy się **norm społecznych** i rozwija **umiejętności współpracy**.*

*Dziecko rozwija **kompetencje komunikacyjne** oraz **mowę**.*

*Dziecko przyswaja **reguły funkcjonowania** w świecie ról społecznych.*

*Rozwiązywanie **problemów** i **konfliktów.***

*Rozwijanie **kreatywności** i **pomysłowości.***

*Regulowanie stanów **emocjonalnych** i **empatii.***

*Rozwijanie **kompetencji fizyczno-ruchowych.***

KORZYŚCI PŁYNĄCE Z PROGRAMU EDUKACYJNEGO WSPIERAJĄCEGO ZABAWĘ

PLAY BASED CURRICULUM

1. **DZIECKO ZDOBYWA WIEDZĘ O ŚWIECIE W NATURALNY SPOSÓB**
   – przez doświadczanie, sprawdzanie hipotez, poprawianie ich. Dla przykładu, budowanie z klocków i zabawa wodą i piaskiem kładzie fundamenty pod logiczne myślenie matematyczne, rozumowanie naukowe i rozwiązywanie problemów. W zabawie występują zarówno oczywiste, jak i subtelne formy uczenia się. Choć uczenie się podczas zabawy jest skuteczne, jest równocześnie przypadkowe, jest czymś w rodzaju efektu ubocznego, przynajmniej z perspektywy dziecka. Przykładem jest dziecko zajęte ustawianiem wieży z klocków. Układanie niekoniecznie motywowane jest potrzebą czy nawet chęcią nauczenia się zasad rządzących stabilnymi konstrukcjami fizycznymi, choć to właśnie może być w rzeczy samej fascynujące; ta nauka jest produktem ubocznym jego zabawy i nie jest jej celem.

2. **DZIECKO UCZY SIĘ NORM SPOŁECZNYCH I ROZWIJA UMIEJĘTNOŚCI WSPÓŁPRACY.**
   Podczas zabawy, dzieci uczą się łączyć swoje koncepcje, wrażenia i intuicyjne odczucia z doświadczeniami i poglądami. Tworzą koncepcje na temat swojego świata i dzielą się nimi z innymi. Wraz ze swoimi rówieśnikami tworzą kulturę i świat społeczny. Zabawa pozwala im znaleźć sens – a czasem stwierdzić brak sensu – w swoich doświadczeniach oraz odkryć radość i intymność przyjaźni. Jeśli przebieg zabawy określany jest przez dzieci, prowadzi ona do osiągnięcia poczucia kompetencji i pewności siebie.

3. DZIECKO ROZWIJA KOMPETENCJE KOMUNIKACYJNE ORAZ MOWĘ.

Wiele badań jednoznacznie wskazuje, że istnieje bliski związek między zabawą symboliczną, a rozwojem umiejętności pisania i czytania. Więcej zabawy symbolicznej może mieć pozytywny wpływ na rozwój umiejętności czytania i pisania. Zabawy na niby z innymi dziećmi angażują je w ten sam rodzaj myślenia reprezentacyjnego, który potrzebny jest we wczesnych fazach czytania i pisania. W swoich zabawach na niby dzieci opracowują złożone opowieści. Zaczynają łączyć przedmioty, zdarzenia i język w kombinacje i sekwencje narracyjne. Tworzą język odpowiadający różnym perspektywom i rolom.

4. DZIECKO POPRZEZ OBSERWACJĘ I MODELOWANIE PRZYSWAJA REGUŁY FUNKCJONOWANIA W ŚWIECIE RÓL SPOŁECZNYCH.

Świetnie nadają się do tego zabawy tematyczne: w dom, w sklep, w serwis rowerowy, w hotel itp. Wszyscy funkcjonujemy w różnych rolach społecznych, często nie do pogodzenia. Jak się w tym nie pogubić, że mama jest mamą w domu, a nauczycielką w pracy? To kim ona tak naprawdę jest? Trzeba pobawić się w szkołę/przedszkole i w dom. Każda z tych ról narzuca pewien sposób mówienia, zawiera zestaw określonych czynności, charakterystyczne przedmioty. Przy okazji dziecko rozwija mowę, myślenie, klasyfikację itp. Kształtuje i umacnia świadomość swojej tożsamości płciowej. Zarówno poprzez przyjmowanie ról zgodnych z płcią, jak i świadome zabawy w odwróconej roli.

5. ROZWIĄZYWANIE PROBLEMÓW I KONFLIKTÓW.

Zabawa pozwala dzieciom na szukanie własnych rozwiązań napotkanych problemów, podejmowanie ryzyka. Przepychanki i konflikty rozwijają społeczną i emocjonalną samokontrolę. Zabawa na niby rozwija umiejętność porozumiewania się i prowadzenia rozmowy, umiejętność czekania na swoją kolej, przyjęcia czyjejś perspektywy oraz społecznego rozwiązywania problemów – przekonywania, negocjowania, ustępowania i współpracy. Wymaga złożonych umiejętności porozumiewania się: dzieci muszą być w stanie przekazać i zrozumieć przekaz „to jest zabawa". W miarę jak rozwijają umiejętności w grze na niby, zaczynają porozumiewać się na wielu poziomach jednocześnie, stając się aktorami, reżyserami, narratorami oraz widzami, wchodząc w rozmaite role i wychodząc z nich.

6. ROZWIJANIE KREATYWNOŚCI I POMYSŁOWOŚCI.

Zabawa rozwija kreatywność i elastyczność myślenia. Nie ma złych ani dobrych sposobów, by coś zrobić. W zabawie istnieje wiele możliwości. Krzesło może być samochodem lub łodzią, domem lub łóżkiem. Plastikowe butelki mogą zamienić się w miasto, statek kosmiczny, dom itp. Dzieci uczą się nadawać przedmiotom znaczenie.

7. REGULOWANIE STANÓW EMOCJONALNYCH I EMPATII.

Dzieci wchodząc w rolę, utożsamiają się z uczuciami bohatera nadanej roli. Podczas zabawy angażują się emocjonalnie, kształtują i rozwijają swoje uczucia, wykazują też wrażliwość na potrzeby innych, poszukują różnych sposobów i strategii na radzenie sobie z własnymi emocjami, nabywają umiejętności słuchania innych i liczenia się z ich zdaniem.

8. ROZWIJANIE KOMPETENCJI FIZYCZNO-RUCHOWYCH.

Niezależnie od wieku, dzieci w wielu formach zabawy realizują potrzebę ruchu i aktywności, które występują w każdym jej rodzaju. Wszelkie zabawy na świeżym powietrzu w oczywisty sposób przyczyniają się do fizycznego rozwoju dzieci i dostarczają dzieciom:

- bogatych, zróżnicowanych doświadczeń oddziaływujących na wiele zmysłów
- okazji do hałaśliwej, gwałtownej, dynamicznej, fizycznie aktywnej zabawy
- okazji do podejmowania fizycznych wyzwań i ryzyka, które są nieodłączną wartością zabawy
- wyboistych, nierównych powierzchni, stwarzających okazję do rozwoju siły fizycznej, równowagi i koordynacji
- naturalnych elementów i części, które dzieci mogą łączyć, którymi mogą manipulować i które mogą dostosowywać do własnych potrzeb.